

клѣтници и урезузи, сити до побѣняване или отъ гладъ докарани до кучешко раболѣние и безобразие — отъ сичко, што носяло на себе-си римски печатъ, не можало да се очаква никакво добро.

Римъ, който поддържалъ своя-та властъ съ силата на оржжие-то, по причина на лошо-то си държавно чевирдисвание и икономия, съвсемъ се бѣше обанкротилъ (омюхлюзилъ). Презрени-тѣ варвари така начнали да биятъ негови-тѣ желѣзни легниони, штото Римляни-тѣ се принудили да ги допѣлняватъ съ тѣзи сѣшти презрѣни варвари, дори и да повѣриватъ тѣмъ — на наемници-тѣ — сичка-та отбрана на римска-та империя. Най-сетнѣ работа-та дошла до тамъ, штото Римъ отстѣпилъ на варвари-тѣ сички-тѣ покрай граница-та области и откупувалъ се отъ тѣхни-тѣ плячки и грабежи съ чисти пари. И така римска-та държава, оште преди да свали отъ престола Одоакъръ послѣдния римски императоръ, Рогула Августа, била вече умрѣла и погрѣбена. На варвари-тѣ, които осваявали една област подиръ друга, било оставено по воля-та, да разрушаватъ великолѣпни-тѣ и красни-тѣ римски палати, да изгарятъ рѣкописи-тѣ и живописни-тѣ образи, ала тѣ не били въ състояние да удушатъ животна-та сила на класическа-та цивилизация, понеже нея вече нѣмаше на свѣта. Малко-то знание, изработено отъ Елини-тѣ, които въ сѣко време можали да послужатъ съ по нѣшто на хора-та — останжло и подиръ пропадание-то, ала това знание при послѣдния периодъ на римска-та империя преобърнало се на развалини отъ отколѣшна стари-